

Przestępcy trzeba odebrać pozwolenie na broń

WYROK

**Sam fakt skazania
prawomocnym orzeczeniem
sądu za przestępstwo
przeciwko życiu, zdrowiu
i mieniu uzasadnia cofnięcie
pozwolenia na broń**

Takie osoby stwarzają uzasadnioną obawę, że mogą użyć broni w celu sprzecznym z interesem bezpieczeństwa lub porządku publicznego. Organ policji, który wydaje i cofa pozwolenia, nie musi więc wykazywać ścisłego związku pomiędzy charakterem popełnionego czynu a zagrożeniem porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Taką uchwałę podjął wczoraj Naczelny Sąd Administracyjny w siedmioosobowym składzie na wniosek rzecznika praw obywatelskich.

W orzecznictwie NSA pojawiły się bowiem rozbieżności i pogląd, że dla cofnięcia pozwole-

nia na broń nie wystarczy, by jego posiadacz popełnił przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub mieniu. Policja powinna jeszcze wykazać, iż istnieje realna obawa, że może użyć tej broni w celu sprzecznym z interesem bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

Siedmioosobowy skład NSA zgodził się z rzecznikiem, że zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy o broni i amunicji do cofnięcia pozwolenia na broń obliguje już samo skazanie prawomocnym orzeczeniem sądu za wspomniane przestępstwa. Przepis ten mówi, że pozwolenia na broń nie wydaje się osobom, które budzą uzasadnioną obawę, że mogą użyć broni w celu sprzecznym z interesem bezpieczeństwa lub porządku publicznego, w szczególności skazanym prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub mieniu. Takie same wymogi

obowiązują przy cofaniu pozwolenia.

- Z woli ustawodawcy krąg osób wymienionych w tej pierwszej grupie obejmuje wymienionych po słowach „w szczególności” - powiedział sędzia Włodzimierz Ryms, uzasadniając uchwałę.

Pozwolenie na broń jest wymagane w większości krajów świata. W Polsce jest ściśle reglamentowane, a po nowelizacji od 1 stycznia 2005 r. ustawy o broni i amunicji nasze przepisy stały się jeszcze bardziej restrykcyjne. W ocenie NSA nie są jednak sprzeczne z unijną dyrektywą z 1998 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni. Choć odwołuje się ona wyłącznie do wyroku skazującego za popełnione umyślnie przestępstwo z użyciem przemocy, zgodnie z jej art. 3 państwa członkowskie mogą uchwalić surowsze przepisy (sygn. II OPS 4/09). —Danuta Frey